

Manifest - Mijn dood is niet van mij

Ik ben Henk Blanken. Ik ben niet vrij om over mijn eigen dood te beslissen. Dat moet anders. Steun je mijn oproep?

Ik wil zo lang mogelijk leven. Maar als de Parkinson mij nog verder opsluit in een lichaam dat al stuk is, als dementie mijn geest sloopt en ik een andere man word dan ik was. Wat dan?

Dan wil ik vrij zijn om te sterven

Nergens is de zelfgekozen dood zo goed geregeld als in Nederland. Maar niet voor iedereen. De euthanasiewet *en* de praktijk schieten tekort voor mensen met dementie, en werken evenmin voor psychiatrische patiënten. En voor wie ‘klaar’ is met leven bestaat nog geen wettelijke regeling.

Veruit de meeste artsen verlenen geen euthanasie aan wilsonbekwame, diepdemente mensen die niet meer begrijpen wat er gebeurt. Artsen vinden dat immoreel of te moeilijk – en het is ook heel zwaar.

Daarom moeten we het samen doen.

De patiënt, de arts én een naaste. Op basis van een kraakheldere wilsverklaring moet die naaste uit naam van de patiënt het moment kunnen kiezen voor euthanasie. Alsof de patiënt het zelf nog vraagt.

Als een arts het niet alleen hoeft te doen, maar zich ook kan beroepen op de wens van een naaste met een volmacht, zullen meer artsen willen helpen.

Ook mensen uit de andere vergeten groepen krijgen nu geen legale hulp. Terwijl je toch zelf moet kunnen beslissen hoe je

leven eindigt – *ook* als je hulp nodig hebt. Een menswaardige dood moet een recht zijn, geen gunst.

Ik doe een oproep aan de regering

Het kabinet mag deze vergeten groepen niet langer negeren. Ik weet dat ik er niet alleen zo in sta. Sta voor een humaan levenseinde voor iedereen. Steun mijn oproep. Op 17 december bied ik het manifest aan.